

nofreeusernames

Deň
za dňom

COO
BOO

Deň za dňom

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.cooboo.sk
www.albatrosmedia.sk

Nofreeusernames

Deň za dňom – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

Deň
za dňom
nofreenames

Preložila Ivana Černáková

COO
BOO

Ahoj!

Volám sa Ola alias Nofreeusernames a milujem:

1. advent a každý rok si kupujem minimálne päť kalendárov,
2. romantické feel good príbehy, ktoré už pár rokov píšem.

Táto kniha obe tieto lásky spája a bude vás sprevádzať až do Štedrého dňa. Dohromady má dvadsaťštyri kapitol zodpovedajúcich dvadsiatim štyrom adventným dňom, ktoré prežíva hlavná hrdinka Addie. Každý decembrový deň si otvoríte jednu kapitolu, rovnako ako by ste otvárali okienka čokoládového kalendára, a 1. decembra si prečítate Addin 1. december a tak ďalej. Stačí, ak pomocou pravítka roztrhnete perforovaný okraj a otvoríte časť, kde sa nachádza úryvok príbehu určený na daný deň.

Dokážete nečítať popredu? Alebo nezhltnúť celú knihu za pár dní ešte pred Vianocami? Aj keď, prečo nie. Je vaša, čítajte ju tempom, aké vám vyhovuje.

Užite si advent, Vianoce aj príbeh o tom, ako sa Adeline Redwoodová neplánovane zamilovala do Jaxona Blacka.

Pustite si playlisty ku knihe!

<https://www.cooboo.sk/c/den-za-dnom/>

21

10

22

5

12

2

23

17

19

18

14

1. DECEMBRA

NEDEĽA

VIANOČNÝ SONG:

Home Alone:
Holiday Flight

VÝZVA:
ZAČNI SI PÍSAŤ
ADVENTNÝ DENNÍK

POZRI SI:

Dash & Lily

DNEŠNÝ VIBE:

Almost (Sweet Music)
Hozier

Let's get lost
and let the good
times roll

Keď máš FOMO z booktoku
a musíš si neplánovane
kúpiť knihu

Toto je príbeh dvadsiatich štyroch dní života Addie Redwoodovej
Dnes ráno som stúpila do kaluže krvi uprostred našej
kúpeľne.

Všetko sa to začalo tým, že som prišla o svojho najlepšieho
kamoša.

Počas svojho života som prečítala vyše tisíc kníh (počítam
aj leporelá), a aj tak neviem, ako začať. Takže jednoducho
nejako začnem.

Addie

Čo robíš?

Scott

Učím sa na zajtrajší test, samozrejme!

Addie

Jasné, ja tiež

Scott

Addie

Určite tam bude otázka o dievčati,
ktoré ide po osemnástich rokoch
strávených vo veži na rande s prvým
chalanom, čo jej vlezie oknom do izby,
napriek tomu, že jej chameleón sa
k tomu stavia trochu skepticky 🤔

Scott

Na vlásku?

Addie

Scott

Ty a tvoj crush na Flynna Ridera! 🙄😏

Scott

Ja si dávam pauzu od učenia v gyme 🙄

Addie

Pripomeň mi: odkedy je mučenie vo fitku relax?

Scott

Neubudlo by z teba, keby si to niekedy skúsila.
Alebo, ja neviem... AKÝKOL'VEK POHYB! 🤔🤔

Addie

Práveže ubudlo! A ja si svoju sexy knihomoľskú postavu nemienim pokaziť nadbytkom svalov 🙄

Addie

A navyše nie som úplná lemra, veľa tancujem 🙄

Scott

To síce tvrdíš, ale ešte ťa pri tom nikto nikdy nevidel

Addie

Tancujem tajne, pretože to neviem 🙄

Scott

Keby si si dala trikot a išla so mnou niekedy do fitka, polovica chalanov by si išla oči vyočiť z tých tvojich knihomoľských predností 🙄 Nechcem ťa do ničoho nútiť, ale to cvičenie ešte zväž, mohla by si tu stretnúť muža svojich snov 🙄

Addie

Nie, díky, môj chalanový radar je dlhodobo nefunkčný, takže ostanem navždy single

Scott

Po miliónykrát: neurobila si zo mňa geja, bol som na chalanov dávno pred tým, ako sme spolu začali chodiť, len som si to nechcel pripustiť

Addie

Rada som pomohla 😞

Scott

Navyše, jedna lastovička leto nerobí

Addie

Pamätáš si na Wildera, do ktorého som bola buchnutá v druháku? Minulý týždeň rozmlátil auto, keď šiel opitý z flámu.

Addie

A Carter, moja dlhodobá platonická láska, v lete nabúchal Jules a vykašľal sa na ňu

Scott

Ani tri lastovičky leto nerobia? 😓

Addie

Som beznádejný prípad! 😞

Scott

Ešteže máš taký dobrý vkus na kamarátov (ukazujem na seba) 😎

Addie

Hej, vybrala som si kamoša, ktorý sa pozajtra odsťahuje do iného štátu. Super! 😞

Scott

Nestretneme sa o štvrté v Blackovom kníhkupectve? Niečo pre teba mám, aby som ti to aspoň trochu vynahradil

Addie

Čo?

Ani mama, ktorá je práve niekde uprostred Antarktídy, na sebe určite nemá toľko vrstiev oblečenia ako ja. Pre dva svetre som si nevedela zapnúť kabát, do svojho huňatého šálu som sa prakticky mumifikovala, moje rukavice dostali vlastné rukavice, a aj tak som sa triasla od zimy. Keby už aspoň konečne začalo snežiť! Zatiaľ však bolo len sucho a mráz, holé stromy sa snažili odolať náporom vetra a všetko bolo smutne vyblednuté. Mojej najobľúbenejšej časti roka úplne chýbal štýl z pohľadníc, ktoré predáva pani Greenová vo svojom papiernictve. Asi jej nafotím malebné fotky zmrznutého blata, pridám nápis *Vitajte v skutočnom Chester's Hille!* a vymením ich za tie klamlivé gýče.

Možno si teraz hovoríte, kto som a čo som urobila s Addie, najväčšou milovníčkou adventu, uctievačkou Vianoc a dievčaťom, ktoré by najradšej zdobilo stromček už tri minúty po Halloweene. Addie je tento rok Grinch. Všetci sa na ňu vykašali. Rodičia nestihnú Vianoce, pretože skúmajú mikróby v ľade, najlepši kamoš sa sťahuje tisícky míľ ďaleko a polovica školy si myslí, že homosexualita je nákazlivá a ona je prenášač. Keby som len mohla pár mesiacov hibernovať a zobudiť sa až pred záverečnými skúškami...

Namiesto toho som rýchlosťou olympioničky so zlomenou nohou frčala do tepla kníhkupectva pána Blacka po to nové čarodejnícke romantasy, o ktorom booktok tvrdí, že ak si ho neprečítam, dopustím sa chyby planetárneho významu a strávim zvyšok života v zmare a sebalútosti. A tiež kvôli Scottovi.

Napriek vlne tepla, ktorá mi udrela do tváre po otvorení dverí, mi úsmev na perách zamrzol, keď som sa namiesto veselého sedemdesiatnika stretla s chladným pohľadom povedomých sivých očí. Sledovali ma spoza do čela padajúcich vlasov, ktoré boli o čosi dlhšie, ako som si ich pamätala – naposledy sotva vykúkali spod prilby a len

zľahka sa skrúcali na krku, ale teraz by som si kučeru, ktorá mu visela pred očami, dokázala minimálne dvakrát omotať okolo prsta. Pri pomyslení na svoje ruky v jeho vlasoch mi prebehol mráz po chrbte.

Jaxon Black bol späť... a bol hádam ešte krajší ako predtým.

Už ako kapitán nášho hokejového tímu bol vysoko žiadanou korisťou polovice báb v meste, z ktorých každá snívala o tom, že práve ona bude tou vyvolenou, ktorá si udrží jeho pozornosť na viac ako len pár dní; a platonickou láskou tej druhej polovice, ktorá mala dosť rozumu na to, aby ho obdivovala len z diaľky.

Čo ten tu robí?

A prečo sa na mňa odrazu pozerá tak nahnevane?

Potlačila som stúpajúcu nervozitu z jeho nepriateľského postoja a odhodlaná nedať nič najavo som vykročila smerom k pultu s pokladnicou, o ktorý sa opieral úplne rovnakým spôsobom ako jeho starý otec. Bohužiaľ mu však chýbala jeho vrelosť.

„Tak čo to bude?“ vyštekol tónom, ktorý naznačoval, že pochybuje, že vôbec viem čítať, a ďalej stláčal čosi na pokladnici.

„Knihu, prosím,“ odsekla som mu podobne jedovato.

„Vážne?“

„Nie, ja si do kníhkupectva chodím kupovať panvice.“

Spomenula som, že som z neho nervózna? Tak to už neplatilo! Teraz som bola zo sedemdesiatich percent Hulk a z tých zvyšných tridsiatich niekto, kto sa toho zelenáča snaží udržať na uzde. Asi sa mu boxerky zarezávali do zadku, keď bol taký nepríjemný, respektíve som dúfala, že na to má nejaký dobrý dôvod a nespráva sa ako namyslený blbec len tak z rozmaru.

Kým mi stihol odpovedať, objavil sa za ním pán Black senior vo vianočnej kravate s čítajúcimi škriatkami, ktorú som mu dala pred pár týždňami k narodeninám.

„Addie!“ zvolal a s rukou varovne položenou na Jaxonovom ramene sa na mňa šťastne zazubil. „Už si tu nebola viac ako týždeň, bál som sa, že sa ti niečo stalo.“

„Babička potrebovala pomôcť s vraždou a navyše som si naposledy kúpila päť kníh, to mi chvíľu vydržalo.“

„Pripomeň jej, že mi slúbila, že ďalšia mŕtvoľa sa bude volať po mne.“

„To nemusím, práve dnes som stúpila do kaluže krvi Ronalda Blacka, ktorého nožnicami ubodala žiarlivá krajička. Babička potrebovala zistiť, ako rýchlo sa krv zrazí,“ dodala som, aby si nemyslel, že tá kaluž bola pravá a babička naozaj niekoho zabila.

Zatiaľ čo sme sa s pánom Blackom rozprávali o ďalšom babičkinom románe a jej desivých experimentoch v rámci rešerší, Jaxon sa niekam stratil. Donútila som sa neohliadať sa po ňom. Nech už doňho vošlo čokoľvek, nebudem si tým začiatok adventu kaziť ešte viac. Napokon, čo na ňom záleží, nie sme kamoši ani nič podobné. Naposledy sme spolu hovorili možno pred rokom a pol, keď ma na školskej chodbe požiadal, aby som mu uhla z cesty. Bola to najdlhšia konverzácia, akú sme spolu zatiaľ viedli.

Nezahliadla som ho ani po ceste k jednému zo svojich zadných regálov s fantasy, kam ma nasmeroval pán Black po tom, čo sme si zanadávali na sociálne siete (neznášate ich za to, aké sú to manipulatívne mrchy, ale knihy vedia predávať výborne). Namiesto toho som si však všimla Scotta, ktorý sa predieral davom dievčat. Až teraz som si uvedomila, koľko ich tu dnes je. Zvláštne...

Schmatla som knihu, energicky naňho zamávala a vyšla mu naproti. Na privítanie som ho objímala o chvíľu dlhšie ako bežne, pretože o dva dni si už budeme objatia posielat' akurát tak cez gifkú v správach.

„Ja som si myslela, že je gej,“ ozvalo sa za Scottovým chrbtom.

„Veď je, od tej doby, čo sa s ňou vyspal,“ odpovedal predstieraným šepotom iný, otravne piskľavý hlas patriaci kráľovnej klebiet Millie. Jej instagram sledovala celá škola. Všetci chceli „byť v obraze“ a Millie si nikdy nenechala nič pre seba. Aj teraz si dala extra záležať, aby to jej „šepkanie“ všetci vrátane mňa dobre počuli. „Daj si pozor na svojho chalana, Brittany, ešte ti ho tiež pokazí.“

Už-už som mala na jazyku jednu zo svojich uštipačných poznámok, ale Scott ma zatiahol za policu plnú detektívok a oprel sa o ňu.

Zhltla som tých pár jedovatých slov, čo sa mi tlačili z úst, a pozrela som sa naňho.

„Čoskoro ich to prestane baviť, uvidíš,“ chlácholil ma.

„Ale prosím ťa! V tomto meste žije päť a pol človeka, tu keď sa niečo stane, hovorí sa o tom ďalšie tri roky,“ vzdychla som si rezignovane. „Dokonca aj Julesino dieťa bude o svojom nezodpovednom otcovi počúvať, až kým nezomrú všetci pamätníci a niekto nespáli mestské kroniky.“

„Tak si nájdí chalana, ktorý umlčí všetky ohováračky, alebo dúfaj, že Santa tento rok prinesie nejaký väčší škandál, ktorý odvedie ich pozornosť.“

„To je tvoj geniálny plán? Mám niekoho zbaliť alebo dúfať v cudzie nešťastie?“ odrkla som si. „Možno by som mohla pred tým všetkým utiecť ako ty.“

„Prepáč, že ťa tu nechávam samu, ale...“

„Ja viem, ak chceš vyhrať našu stávkú a do konca strednej pobožkať nejakého ohromne krásneho chalana, potrebuješ odtiaľto vypadnúť,“ vtipkovala som.

Tak napoly.

„A oco navyše dostal fakt dobrú prácu. To len aby bolo jasné, že nezdrhám preto, aby som nebol jediný gej v okruhu päťdesiatich homofóbnych míľ,“ uistil ma Scott.

„Myslím, že nie si jediný.“

„Bryan,“ vyhrkli sme obaja naraz.

„Trochu hlúpy na môj vkus, nič proti.“

„Odkedy je inteligencia prekážkou pri bozkávaní? Navyše, niektoré ceruzky v peračníku musia byť trochu tupé, aby si ty mohol byť tá najostrejšia,“ smiala som sa.

„Tiež predstiera, že sa mu páčia dievčatá, pretože byť v tomto meste vyoutovaný nie je vôbec jednoduché,“ dodal Scott a sklamané sklopil zrak k zemi.

„Tak čo si mi priniesol?“ vyhrkla som rýchlo a snažila sa nasadiť veselý tón. Z imaginárneho dažďového oblaku nad našimi hlavami už lialo ako z krhly a potrebovali sme zmenu témy.

Scott mi venoval jeden zo svojich krivých úsmevov a z batoha vybral stoh listových obálok previazaných stužkou. Zmätené som na ne pozerala a nebola som si istá, či ich mám začať otvárať alebo či chce, aby som ich oznámkovala a poslala Santovi na severný pól. A tak som len nakrčila obočie v nemej otázke.

„Vyrobil som ti adventný kalendár,“ povedal nakoniec Scott. „Každý deň otvoríš jednu obálku a nájdeš v nej niečo ohromne múdre.“

Rozhodla som sa nechať si pre seba poznámku o tom, že vrchol múdrosti v jeho podaní je pesnička od Hoziera.

„A to nie je všetko,“ vyhlásil a pyšne zdvihol bradu o kúsok vyššie. „Na každý deň tam máš aj nejakú úlohu, aby si sa tu bezo mňa nenudila.“ Vydesene som naňho vypúlila oči, pretože tu pán športovec milujúci dobrodružstvo a adrenalin by nemal vymýšľať úlohy pre priemerných lenivých smrteľníkov, ako som ja. Okamžite som si začala predstavovať výzvy typu *ulov v lese medveďa* alebo *príhlás sa na zimného spartana* a nadýchla sa, aby som protestovala. Scott si ma však nevšimol a začal sa znovu prehrabávať vo svojom batohu. „Okrem úloh a múdrosti je tam ešte pár ďalších drobností, čo sa ti budú hodiť do tvojho nového adventného denníka,“ povedal a na obálky v mojej ruke položil aj tmavozelený zápisník, svoju starú vreckovú tlačiareň a presne dvadsaťštyri fotopapierov.

Pozerala som na všetky tie veci a nevedela, čo si s nimi počať.

„To pochopíš,“ uistil ma. „Dnešnú obálku som už otvoril a všetko nájdeš na začiatku denníka. Už tam chýba len prvá kapitola.“

„Prvá kapitola čoho?“

„Dvadsiatich štyroch dní života Adeline Redwoodovej,“ odpovedal.

„Addie,“ opravila som ho, ale on sa iba pobavene uškrnul a pokračoval:

„Nemôžem dopustiť, aby si tohtoročné sviatky strávila v predvianočnej depke. Veď si si nekúpila ani jeden adventný kalendár – a to ich mávaš normálne minimálne päť!“

Smutne som pokrčila plecami a snažila sa nemyslieť na to, že budem celé sviatky úplne sama. Teda, s babičkou, ale tá, keď píše, nemá čas na nič iné a navyše ma väčšinu času trochu desí.

„Mal by som už bežať,“ povedal opatrne Scott. „Musím si toho ešte veľa zbalit.“

„Ďakujem za ten kalendár,“ šepala som a znovu ho objala. Keď sa chcel odtiahnuť, nedovolila som mu to, potrebovala som najskôr zahnať slzy, čo sa mi drali do očí, a nasadiť výraz, vďaka ktorému sa prestane cítiť tak previnilo. Už aj tak sa predomnou snažil nedávať najavo nadšenie zo sťahovania. A ja som sa na oplátku snažila aspoň trochu radowať s ním.

Nakoniec som ho pustila.

„Zajtra v škole?“ rozlúčila som sa.

„Mám ťa fakt rád, Addie,“ utrúsil, kým mi zmizol z dohľadu, rovnako rýchlo, ako mi čoskoro zmizne zo života.

„Toto je nanič!“ zašomrala som si pre seba a z nahromadenej frustrácie koplala do regálu. Vlna bolesti, ktorá mi z prsta na nohe vystrelila hádam až ku krku, ma rozptýlila práve vo chvíli, keď som si začala sebecky priať, aby sa niečo pokazilo a Scott nakoniec neodišiel. *Zlé myšlienky, Addie! Fuj, fuj!*

„Berieš si tú knihu?“ ozvalo sa spoza regálu, ktorý sa pred chvíľou stal terčom môjho útoku, a mne dnes druhýkrát prebehli po chrbte zimomriavky z Jaxonových sivých očí.

16

3

7

11

24

6

20

4

15

13

8

9

21

10

22

5

12

23

17

19

18

14

1

2. DECEMBRA

PONDELOK

VIANOČNÝ SONG:

Lindsey Stirling:
I Saw Three Ships

VÝZVA:
KÚP SI ĎALŠÍ ADVENTNÝ
KALENDÁR A UŽI SI,
ŽE MÔŽEŠ OTVORIŤ
DVE OKIENKA NARAZ

POZRI SI:

Ľadové kráľovstvo II

DNEŠNÝ VIBE:

It Is What It Is
Jenna Raine

Flowers bloom
in the rain
Growing up is a pain
And it is what it is
Okay! It's not the
end of the world

Odíde ti najlepší kamoš, tak sa
tú dieru vo svojom živote snažíš
zaplniť objímacím plyšákom

Addie

Ahoj, mami ❤️ Ja viem, že si túto správu prečítaš asi až po Vianociach. Babička hovorila, že sa vám posunul návrat na základňu, ale sama si mi kládla na srdce, že sa mám ozvať, kedykoľvek si na teba spomeniem

Addie

Ale neboj, päťkrát denne ti písať nebudem 😊

Addie

Čo je nové? Babička zavraždila pána Blacka nožnicami, ale potom si to rozmyslela a včera večer ho prevraždila sotením z útesu, stále nesneží, Scott zajtra odchádza, ale vyrobil mi adventný kalendár! Aha:

Addie

A rozhodla som sa kúpiť ockovi na Vianoce mobil a mám v pláne prelomiť jeho odpor k technológiám 🤪
Pozdravuj ho odo mňa 🤪

Vďaka Scottovmu adventnému kalendáru mi včera večer vianočná nálada stúpila z nuly na desať percent. Svoj nový zápisník som otvorila, hneď ako som prekročila prah domu a zložila si dvoje rukavice. Úvodná stránka už bola čiastočne zaplnená a pod nápisom *1. decembra* som našla nalepenú svoju prvú úlohu: začať si písať denník. Na moje zápisky bolo vyhradených hneď niekoľko prázdnych strán, po nich nasledoval 2. december s vyznačenými miestami, kam som zjavne mala nalepiť veci schované v obáľkach a doplniť zvyšok. To isté som našla po prelistovaní pár prázdnych stránok pri 3. decembri a pri 4. bol odkaz od Scotta, nech nie som zvedavá a nepredbieham. Pousmiala som sa nad tým, ako dobre ma pozná, vrátila sa k dnešku a roztrhla druhú obálku.

Ako prvú som z nej vytiahla múdrosť, ktorá na rozdiel od predošlého dňa nebola od Hoziera. Trochu som sa bála, že ma Scott prinúti stráviť advent so svojim obľúbeným spevákom. *Growing up is a pain... To teda je!* pomyslela som si a siahla po tipe na film alebo seriál.

Addie

Ladové kráľovstvo som videla!

Addie

Najlepší je Olafov recap jednotky 🙏❤️
Čau, som Anna, vezmem si prvého, ktorého stretnem. Elsa sa našťve. Sneh! Sneh! Utečte! Ladový palác! Len pre jedného 😂

Scott

Vôbec ma neprekvapuje, že to vieš naspamäť 😏

Addie

Tak prečo mi to odporúčaš?

Scott

Nechcel som nič riskovať, a tak som ti naplánoval 24 rewatchingov, o ktorých viem, že nesklamú

Addie

Scott

Netvár sa, že ti to vadí 🙄
Alebo mi chceš hádam tvrdiť, že
si včera nepozerala Dasha & Lily?

Addie

Možno som si pustila svoju obľúbenú
epizódu so škaredými vianočnými svetrami 😊

Addie

Čo mi pripomína, že keď tu nebudeš, nemám
s kým ísť na svetrovú párty 🙄 A to mám
na tento rok kúpený jeden fakt otrasný!

Addie

Scott

Fuj 🙄

Addie

A to je len základ, ešte
ho musím dozdobiť 😎

Scott

Hlavne že si minulý rok hovorila,
aká je táto mestská tradícia trápna

Addie

Pretože som mala nudný sveter,
prehrala som s ním súťaž o tri hlasy
a Millie ma „nechtiac“ obľiala punčom

Addie

Tento rok to malo byť iné 🤔

Scott

Ja ti nejaký sprievod zoženiem 😊
Nebude, samozrejme, taký skvelý
ako ja, ale neboj

Addie

Bojím 🤔

Scott

Čo hovoríš na dnešnú úlohu?

Addie

Ešte som sa k nej nedostala, moment

Addie

No tak ten ideš vyberať so mnou! 🤔

Scott

Neboj, počítam s tým 🤔
Vyrazíme hneď po škole

Bežne zvyknem na Scotta čakať na parkovisku, ale dnes meškal a ja som začínala kvôli zime postupne prichádzať o prsty na nohách. Mala som si zobrať teplejšie pančuchy, ale chcela som podporiť svoju takmer neexistujúcu radosť z adventu, takže som si obliekla svoje obľúbené s pruhmi v štýle vianočných lízaniiek. A tak som sa musela presunúť dovnútra a opretá o jeho skrinku som zabíjala čas odlupovaním si laku z palca. Vtom som začula svoje meno.

„Kamoško, tak tú som nikdy s nikým nevidel. Keď teda nepočítam to fiasko so Scottom,“ povedal vysoký blondiak, v ktorom som spoznala kapitána nášho hokejového tímu. Bol ku mne natočený bokom a očividne si nevšimol, že stojím na dosluch.

„Tiež som o nej už počul všeličo, ale zase je celkom pekná, chcel som ju pozvať na párty po pondelňajšom zápase,“ odpovedal mu... nejako som si nedokázala spomenúť na meno.

„Ja by som do toho nešiel. Navyše, Millie hovorila...“

„Môžem od teba dnes opisovať?“ ozvalo sa tesne vedľa môjho ucha a ja som od ľaku skoro vyskočila z kože. Scott sa pobavene oprel o skrinku a očami zablúdil k dvom chalanom opodiaľ.

Podozrievavo som si ho premerala. Mala som tušenie, že to urobil naschvál, aby som nezistila, čo o mne hovorila Millie. Ako keby som všetky tie klebety nepočula už tisíckrát... Mala som ich po krk.

„Mám niečo s ušami alebo si povedal *OPISOVAŤ*?“ opýtala som sa s úprimným prekvapením v hlase.

„No čo, budúci týždeň nastupujem na novú školu, tak som si chcel skúsiť beztrešne podvádzať,“ uškrnul sa a ja som v tom momente vedela, že to aj tak neurobí. Scott bol ten najpochvejší chalan na planéte, čo bolo na jednej strane naozaj chvályhodné, ale zároveň aj hrozne otravné. Vyšportovaný intelektuál so srdcom zo zlata... Našťastie je to prakticky vyhynutý druh, inak by som sa začala za svoju podpriemernosť naozaj hanbiť. *Ešteže som celkom pekná*, pomyslela som si a otočila som sa za chalanom bez mena. Už bol však, bohužiaľ, preč.

„Logan je sukničkář a bitkář. A do hlavy sa tresol už toľkokrát, až sa čudujem, že si ešte dokáže zaviazať šnúrky,“ povedal Scott, keď si všimol, kam sa pozerám.

„Vidíš! Hovorila som ti, že pokiaľ ide o chalanov, nedá sa mi veriť.“ Scott bol zo všetkých, o ktorých som kedy mala záujem, jediný normálny, ale vzhľadom na to, ako to medzi nami dopadlo, ho nepočítam.

„Neboj sa, mám pár adeptov na tvoj sprievod na svetrovú párty. Dnes im dám vyplniť dotazníky.“

„Dáš im vyplniť čo?“ zhrozila som sa, ale Scott už mieril do triedy.

„Zločin a trest od Dostojevského? Toto je niečia obľúbená kniha? Čo potom číta, keď chce niečo ľahšie? 1984?“ krútila som neveriac-ky hlavou, kým sme so Scottom kráčali od autobusu k svetielkami ovenčenému vchodu obrieho obchodného centra „A ešte mi povedz, ako je možné, že ti to niekto vôbec vyplnil. To sa im nezdalo divné, prečo potrebuješ vedieť, či sú tím Edward alebo Jacob?“

„Alebo Carlisle,“ dodal Scott. „Chcel som zistiť, kto z nich má vycibrený vkus a vyberie si sexy upírieho doktora.“

Ja by som teda zakrúžkovala Jaspera, ale nechala som si to pre seba. Túto hádku už máme so Scottom za sebou a nemám v pláne ju znova začínať minimálne do ďalšieho maratónu Súmra-ku. Za predpokladu, že sa ešte niekedy uvidíme – ak si v novej škole nenájde iných kamarátov a nezabudne na mňa.

„Veľmi dobre viem o tvojej slabosti na svalovcov,“ pokračoval Scott a zaťal päšť, aby mu naskočil biceps, ktorý si pyšne stlačil, „takže som obišiel zopár hokejistov, ktorí nie sú úplne tupí, a nahovoril im, že robím prieskum pre ich trénera.“

„Nie,“ vyhlásila som rezolútne.

„Akože *nie*?“ naježil sa Scott.

„Toto je, po a, šialené, a po b, na tú párty jednoducho nepôj-
dem.“

„Koľkokrát si vynechala svetrovú párty?“

„Ešte nikdy.“

„A koľko výhier ti v prehliadke chýba, aby si pokorila rekord pána Silverschmidta z roku 2002?“

„Jedna.“

Mal pravdu, nemôžem tam nejst'. Ale zároveň tam rozhodne nemôžem ísť sama, školské klebetnice by ma rozniesli na kopy-
tách a nikto by za môj sveter nehlasoval. A vianočná sliepka to jednoducho musí vyhrať!

„Poď mi radšej pomôcť vybrať ten kalendár.“

Nechcelo sa mi už riešiť môj zúfalý nedostatok potenciálnych nápadníkov, a tak som Scotta chytila za rukáv a ťahala ho do naj-
bližšieho obchodu.

„V tej tvojej úlohe sa síce spomínal len jeden kalendár, ale myslíš, že by som si mohla kúpiť dva?“ Bolo načase vyjsť vianočnej nálade trochu v ústrety – a navyše by som si tak mohla dnes otvoriť rovno štyri okienka. To by mohlo aspoň trochu zaplniť to prázdno, ktoré tu po Scottovi ostane. Utopím smútok v čokoláde a vo vonných sviečkach, možno aj v šálke vianočného čaju... Alebo žeby som si tento rok kúpila Dobbyho ponožkový kalendár?

„Hlasujem za Dobbyho!“ zvolal Scott a zdvihol ruku, aby dodal svojmu hlasu patričnú váhu. Ani som to nemusela vysloviť a on presne vedel, na čo myslím. Bude mi naozaj chýbať!

Dobbyho kalendár, bohužiaľ, nemali, ale to nevadí, objednáam si ho potom online, a z tých čokoládových som mala najväčšiu chuť na Hershey's Kisses v gýčovej škatuli so snehuliakom na korčuliach.

„Myslíš, že už som veľmi stará na to, aby som si od Santu žela plyšáka?“ spýtala som sa a ukázala na jednorozčca s dúhovým rohom, ktorý sa ledva vošiel na policu pred nami. „Má aj kopýtko, ktoré sa dajú zapnúť, aby som ho mohla nosiť okolo krku a predstierať, že ma objíma!“ vysúkala som zo seba piskľavým hláskom plným roztomilosti.

„A tu majú novú kolekciu vianočných snežiacich gúľ!“ pridal mi ešte Scott.

„Nemala by som, už ich nemám kam dávať.“

„Práve preto si musíš zadovážiť minimálne jednu novú, pretože na Vianoce si máš robiť radosť, nie starosti.“

S dvomi novými snežiacimi guľami v taške sme nasledujúcu hodinu strávili hľadaním blbostí, čo si nikdy nekúpime. Scott sa pomerne vážne vyhráždal, že mi na Vianoce daruje kávovar do sprchy Bathe & Brew, a ja som pomerne vážne súhlasila. Myslím, že našim hlasným dohadovaním sa sme odradili nejedného zákazníka a len zázrakom nás nevyviedla ochranka.

Napomenutie prišlo až po tom, čo sa Scott snažil vliezť Santovi do saní, aby si s ním urobil selfie. Tak ak nechcú, aby sa im

ľudia dotýkali dekorácií, nech ich dajú za plot z ostnatého drôtu. Inak je to prakticky pozvánka na blázenie sa medzi sobmi.

„Myslel som si, že tu budem musieť dať do laty partiu neposlušných deciek, a namiesto toho tu nájdem teba,“ ozvalo sa nám za chrbtom.

„Connor!“ zaškeril sa Scott a tľapol si s dlháňom s jamkami v lícach, ktorý tu, súdiac podľa menovky na košeli, pracoval. „Pamätáš si Addie?“ spýtal sa ho a mávol mojím smerom.

Nesmelo som sa naňho usmiala a vysúkala zo seba slabé *čau*, ktoré mi Connor ovela sebaistejšie opätovoľ.

„Chodíme... teda, chodili sme spolu na labáky a matiku,“ predstavil ho Scott.

„Neviem, čo si bez tvojho geniálneho mozgu počnem. Bude zázrak, ak to sám dotiahnem ku skúškam,“ poštažoval sa Connor. „Alebo si si to rozmyslel a ostávaš? Totiž, ak áno, nechceš mi sem prísť v nedeľu robiť Grincha alebo Ktovákov?“

„Zajtra odchádzam, takže smola,“ odvetil Scott. „Ale Addie by mohla!“

Prekvapene som sa naňho pozrela, ale kým som stačila protestovať, už zo seba sypal čosi v zmysle, že by som bola skvelá Marta Ktováková.

Connor si ma premeral od hlavy po päty a trvalo mu to o sekundu dlhšie, ako by bolo slušné. Odvrátil zrak, až keď som sa nervózne zahmýrila, čo mu vrátilo jamky do líc.

„Si tím Edward alebo Jacob?“ spýtal sa Scott a ja som mu venovala jeden vydesený pohľad a tiež štuchanec laktom do boku, aby s tým okamžite prestal.

„Z toho si nič nerob, Scott má akurát slabosť na trblietajúcich sa upírov, tak sa pýta každého,“ klamala som.

„Dáš mi na seba číslo, aby sme sa mohli dohodnúť na tú Martu?“ poprosil ma Connor a podal mi mobil, aby som mu doň natukala svoj telefón. „Nemusíš si nič chystať, kostýmy máme a harmonogram ti ešte pošlem. Peniaze za to nie sú, ale dám ti nejaké poukážky, ak je to v pohode.“

Chvíľu som váhala, ale nakoniec som po ponúknutom mobile predsa len siahla. Za tie poukážky potom za trest kúpim tuto dohadzovačovi Scottovi budík s vreštiacou kozou, čo som mu oznámila hneď po tom, čo ukončil svoj small talk s Connorom a rozlúčil sa s ním.

„Čo to, prosím ťa, malo byť? Odkedy je mojou záľubou produčirovať sa pred kopou ľudí – a navyše v obtiahnutých šatách Marty Ktovákovej?“

„Mohla si predsa odmietnuť!“ bránil sa Scott.

„Fakt?! Pretože po tom, čo si ma tak nadrzovku navrhol, by som určite nevyzerala ako totálna krava.“

„Jasné, to je určite ten dôvod, prečo si súhlasila,“ utrúsil s riadnou dávkou sarkazmu v hlase. „Tak sa ho potom nezabudni opýtať, či by s tebou nešiel na tú párty.“

Addie

Kam si zmizol?

Scott

Nechcel som sa znovu lúčiť

Addie

Budeš mi chýbať viac ako Olafovi jeho mrkvičkový nos 🥺😭

Scott

Posielam hrejivé objatie 🤗

16

7

11

24

6

20

4

15

13

8

9

21

10

22

5

12

2

23

17

19

18

14

1

3. DECEMBRA

UTOROK

VIANOČNÝ SONG:

One Republic:
Dear Santa

VÝZVA:
VYSKÚŠAJ DNES
NEJAKÚ NOVÚ HUDBU

POZRI SI:

Milostná pasca

DNEŠNÝ VIBE:

Unwritten
Natasha Bedingfield

Drench yourself
in words unspoken
Live your life with
arms wide open
Today is where
your book begins

Héééj, Lorein má problémy
s láskou...